

REGULAMENTUL (CE) NR. 834/2007 AL CONSILIULUI din 28 iunie 2007

privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice, precum și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2092/91

TITLUL I

Articolul 2 Definiții

SCOPUL, DOMENIUL DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Scopul și domeniul de aplicare

(1) Prezentul regulament asigură bazele unei dezvoltări durabile a producției ecologice, asigurând în același timp funcționarea eficientă a pieței interne, garantând concurența loială, asigurând încrederea consumatorilor și protejând interesele acestora.

Prezentul regulament stabilește obiective și principii comune care stau la baza normelor pe care le conține în privința:

- (a) tuturor stadiilor de producție, procesare și distribuție a produselor ecologice și a controlului acestora;
- (b) utilizării în etichetare și în publicitate a indicațiilor aplicabile producției ecologice.

(2) Prezentul regulament se aplică următoarelor produse de origine agricolă, inclusiv în cazul celor provenite din acvacultură, atunci când sunt introduse pe piață sau se intenționează introducerea lor pe piață:

- (a) produse agricole vii sau neprocesate;
- (b) produse agricole procesate pentru a fi utilizate ca alimente;
- (c) hrană pentru animale;
- (d) material de înmulțire vegetativ și semințe pentru cultivare.

Produsele obținute din vânatul și pescuitul animalelor sălbatice nu trebuie considerate ca făcând parte din producția ecologică.

Prezentul regulament se aplică și drojdiei folosite drept aliment sau hrană pentru animale.

(3) Prezentul regulament se aplică oricărui operator implicat în activitățile din orice etapă de producție, preparare și distribuție legate de produsele prevăzute la alineatul (2).

Cu toate acestea, operațiunile extinse de catering nu fac obiectul prezentului regulament. Statele membre pot aplica norme naționale sau, în absența acestora, standarde private privind etichetarea și controlul produselor provenite din operațiuni extinse de catering, dacă normele respective respectă dreptul comunitar.

(4) Prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere altor dispoziții comunitare sau naționale, în conformitate cu legislația comunitară privind produsele menționate în prezentul articol, precum dispozițiile care reglementează producția, prepararea, comercializarea, etichetarea și controlul, inclusiv legislația privind alimentele și hrana animalelor.

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (a) „producția ecologică” înseamnă utilizarea unei metode de producție care respectă normele stabilite prin prezentul regulament în toate stadiile de producție, procesare și distribuție;
- (b) „stadiile de producție, procesare și distribuție” înseamnă orice stadiu, începând cu, și incluzând, producția primară a unui produs ecologic și terminând cu, și incluzând, depozitarea, procesarea, transportul, vânzarea sau furnizarea sa către consumatorul final și, după caz, etichetarea, promovarea, activitățile de import, export și subcontractare;
- (c) „ecologic” înseamnă obținut din producția ecologică sau în legătură cu aceasta;
- (d) „operator” înseamnă persoanele fizice sau juridice care răspund de îndeplinirea cerințelor prezentului regulament în cadrul întreprinderii cu profil ecologic aflate sub controlul lor;
- (e) „producție vegetală” înseamnă producția de produse agricole vegetale, incluzând recoltarea produselor vegetale sălbatice în scop comercial;
- (f) „producție animală” înseamnă producția de animale terestre domestice sau domesticite (inclusiv insecte);
- (g) definiția noțiunii de „acvacultură” este cea prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 1198/2006 al Consiliului din 27 iulie 2006 privind Fondul European pentru Pescuit;
- (h) „conversie” înseamnă trecerea de la agricultura convențională la cea ecologică într-o perioadă determinată de timp, pe parcursul căreia se aplică dispozițiile privind producția ecologică;
- (i) „procesarea” înseamnă operațiunile de conservare și/sau procesare a produselor ecologice, inclusiv sacrificarea și tranșarea, în cazul produselor de origine animală, precum și ambalarea, etichetarea și/sau modificarea etichetelor privind modul de producție ecologic;
- (j) definițiile noțiunilor de „produs alimentar”, „hrană pentru animale” și „introducere pe piață” sunt cele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare;
- (k) „etichetarea” înseamnă orice termeni, mențiuni, indicații, mărci de fabrică sau de comerț, imagini sau simboluri care apar pe orice ambalaj, document, anunț, etichetă, panou, inel sau manșetă care însoțește sau face trimitere la un produs;
- (l) definiția noțiunii de „produs alimentar preambalat” este cea prevăzută la articolul 1 alineatul (3) litera (b) din Directiva 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 martie 2000 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la etichetarea și prezentarea produselor alimentare, precum și la publicitatea acestora;

(m) „promovarea” înseamnă orice reprezentare destinată publicului, realizată altfel decât prin etichetare, care are scopul sau poate să influențeze și să formeze atitudinea, convingerile și comportamentele, cu scopul de a promova direct sau indirect vânzarea de produse ecologice;

(n) „autoritate competentă” înseamnă autoritatea centrală a unui stat membru, competentă să organizeze controale oficiale în domeniul producției ecologice în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament, sau orice altă autoritate căreia i s-a conferit respectiva competență; include de asemenea, după caz, autoritatea corespondentă a unei țări Terțe;

(o) „autoritate de control” înseamnă o organizație publică administrativă a unui stat membru căreia autoritatea competentă i-a conferit, în întregime sau parțial, competența de inspecție și certificare în domeniul producției ecologice în conformitate cu dispozițiile prezentului Regulament; include de asemenea, după caz, autoritatea corespondentă a unei țări terțe sau autoritatea corespondentă ce funcționează într-o țară terță;

(p) „organism de control” înseamnă o terță parte independentă privată ce desfășoară activități de inspecție și certificare în domeniul producției ecologice în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament; include de asemenea, după caz, organismul corespondent al unei țări terțe sau organismul corespondent ce operează într-o țară terță;

(q) „marcă de conformitate” înseamnă afirmarea, sub forma unei mărci, a conformității cu un anumit set de standarde sau alte documente normative;

(r) definiția noțiunii de „ingrediente” este cea prevăzută la articolul 6 alineatul (4) din Directiva 2000/13/CE;

(s) definiția noțiunii de „produse fitofarmaceutice” este cea prevăzută în Directiva 91/414/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 privind introducerea pe piață a produselor de uz fitosanitar;

(t) definiția noțiunii de „organism modificat genetic (OMG)” este cea prevăzută în Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 martie 2001 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic și de abrogare a Directivei 90/220/CEE a Consiliului, un asemenea organism nefiind obținut prin tehnicile de modificare genetică enumerate în anexa I.B la respectiva directivă;

(u) „obținut din OMG-uri” înseamnă un derivat, integral sau parțial, din OMG-uri, dar care nu conține sau nu constă în OMG-uri;

(v) „obținut prin OMG-uri” înseamnă un derivat obținut prin proceduri în care ultimul organism viu din procesul de producție este un OMG, dar care nu conține sau nu constă în OMG-uri;

(w) definiția noțiunii de „aditiv din hrana pentru animale” este cea prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind aditivii din hrana animalelor;

(x) „echivalent”, în descrierea diferitelor sisteme sau măsuri, înseamnă că acestea sunt capabile să atingă aceleași obiective și principii prin punerea în aplicare a normelor ce garantează același nivel de asigurare a conformității;

(y) „auxiliarul tehnologic” înseamnă orice substanță care nu este consumată individual ca ingredient alimentar, utilizată pentru procesarea materiilor prime, a produselor alimentare sau a ingredientelor acestora, pentru a realiza un anumit obiectiv tehnologic în timpul tratării sau procesării și care poate avea ca rezultat prezența neintenționată, dar inevitabilă tehnic, a reziduurilor substanței respective sau a derivatelor acesteia în produsul final, cu condiția ca aceste reziduuri să nu prezinte nici un risc pentru sănătate și să nu aibă efecte tehnologice asupra produsului finit;

(z) definiția noțiunii de „radiații ionizante” este cea prevăzută în Directiva 96/29/Euratom a Consiliului din 13 mai 1996 de stabilire a normelor de securitate de bază privind protecția sănătății lucrătorilor și a populației împotriva pericolelor prezentate de radiațiile ionizante, astfel cum este limitată prin articolul 1 alineatul (2) din Directiva 1999/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 februarie 1999 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind produsele și ingredientele alimentare tratate cu radiații ionizante;

(aa) „operațiunile extinse de catering” se referă la prepararea produselor ecologice în restaurante, spitale, cantine și alte unități din sectorul alimentar la punctele de vânzare sau de livrare către consumatorul final.

TITLUL II OBIECTIVE ȘI PRINCIPII PENTRU PRODUCȚIA ECOLOGICĂ

Articolul 3

Obiective

Producția ecologică urmărește atingerea următoarelor obiective generale:

(a) stabilirea unui sistem durabil de gestionare a agriculturii, care:

(i) respectă sistemele și ciclurile naturii și menține și îmbunătățește sănătatea solului, a apei, a plantelor și a animalelor și echilibrul dintre acestea;

(ii) contribuie la un înalt nivel de biodiversitate;

(iii) utilizează în mod responsabil energia și resursele naturale precum apa, solul, materia organică și aerul;

(iv) respectă standarde înalte de bunăstare a animalelor și, în special, satisface nevoile comportamentale specifice speciilor;

(b) vizează realizarea de produse de calitate superioară;

(c) vizează producerea unei mari varietăți de produse alimentare și alte produse agricole ce răspund cererii consumatorilor pentru bunuri realizate prin folosirea unor procese ce nu dăunează mediului, sănătății umane, sănătății și bunăstării plantelor sau animalelor.

Articolul 4

Principii generale

Producția ecologică se bazează pe următoarele principii:

(a) proiectarea și gestionarea adecvată a proceselor biologice, pe baza unor sisteme ecologice care utilizează resurse naturale interne sistemului, prin metode care:

(i) utilizează organisme vii și metode de producție mecanice;

(ii) practică producția vegetală și animalieră sau practică acvacultura cu respectarea principiului exploatării durabile a resurselor pentru pescuit;

(iii) exclud utilizarea de OMG-uri și produse realizate din sau prin OMG-uri, cu excepția produselor medicale veterinare;

(iv) se bazează pe evaluarea riscurilor și pe utilizarea de măsuri de precauție și prevenție, după caz;

(b) limitarea utilizării de materii prime externe. Atunci când materii prime externe sunt necesare sau în absența practicilor și a metodelor corespunzătoare de gestiune menționate la litera (a), acestea se limitează la:

(i) materii prime produse ecologic;

(ii) substanțe naturale sau derivate din cele naturale;

(iii) îngrășăminte minerale cu solubilitate scăzută;

(c) limitarea strictă a utilizării de materii prime chimice de sinteză la cazurile excepționale în care:

(i) nu există practicile corespunzătoare de gestiune; și

(ii) materiile prime externe menționate la litera (b) nu sunt disponibile pe piață; sau

(iii) utilizarea materiilor prime externe menționate la litera (b) contribuie la un impact inacceptabil asupra Mediului;

(d) adaptarea, după caz și în cadrul instituit de prezentul regulament, a normelor aplicabile producției ecologice care țin seama de statutul sanitar, de diferențele regionale privind condițiile climatice și locale, de etapele de dezvoltare și de practicile specifice de creștere a animalelor.

Articolul 5

Principii specifice aplicabile agriculturii

Pe lângă principiile generale prevăzute la articolul 4, agricultura ecologică se bazează pe următoarele principii specifice:

(a) menținerea și îmbunătățirea florei și faunei solului și a fertilității sale naturale, a stabilității și diversității acestuia pentru a preveni și combate tasarea și eroziunea lui, precum și hrănirea plantelor în principal prin ecosistemul solului;

(b) reducerea la minimum a utilizării de resurse neregenerabile și materii prime din afara exploatațiilor;

(c) reciclarea deșeurilor și a produselor secundare de origine vegetală și animalieră, prin utilizarea lor ca materii prime în

producția vegetală și animală;

(d) respectarea echilibrului ecologic local sau regional în momentul adoptării de decizii privind producția;

(e) menținerea sănătății animalelor prin stimularea imunității lor naturale, precum și prin selecționarea raselor și a practicilor de creștere corespunzătoare;

(f) menținerea sănătății plantelor prin măsuri preventive, precum selecționarea speciilor și a varietăților corespunzătoare, rezistente la dăunători și boli, rotația corespunzătoare a culturilor, metode mecanice și fizice și protecția dușmanilor naturali ai dăunătorilor;

(g) practicarea producției animaliere adaptate zonei și tipului de teren;

(h) respectarea unui nivel înalt de bunăstare a animalelor, respectând nevoile specifice ale speciilor;

(i) realizarea de produse ecologice de origine animalieră provenite de la animale care au fost crescute în exploatații ecologice de la naștere sau ecloziune și pe parcursul întregii vieți;

(j) selecționarea raselor în funcție de capacitatea animalelor de a se adapta la condițiile locale, vitalitatea și rezistența acestora la boli și probleme de sănătate;

(k) hrănirea efectivelor de animale cu hrană ecologică alcătuită din ingrediente agricole produse ecologic și din substanțe naturale neagricole;

(l) aplicarea unor practici de creștere a animalelor ce stimulează sistemul imunitar și întăresc apărarea naturală împotriva bolilor și, în special, includerea de exerciții periodice și accesul la zone în aer liber și pășuni, după caz;

(m) excluderea creșterii de animale poliploide obținute în mod artificial;

(n) în producția de acvacultură, menținerea biodiversității ecosistemelor naturale acvatice, a unei sănătăți permanente a mediului acvatic și a calității ecosistemului înconjurător, acvatic și terestru;

(o) hrănirea organismelor acvatice cu hrană provenită din exploatarea durabilă a resurselor de pescuit, în conformitate cu articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului din 20 decembrie 2002 privind conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole în conformitate cu politica comună în domeniul pescuitului sau cu hrană ecologică alcătuită din ingrediente agricole obținute din agricultura ecologică și cu substanțe naturale neagricole.

Articolul 6

Principii specifice aplicabile procesării alimentelor ecologice

Pe lângă principiile generale prevăzute la articolul 4, producția alimentelor ecologice procesate se bazează pe următoarele principii specifice:

- a) producerea alimentelor ecologice din ingrediente agricole ecologice, cu excepția cazului în care un ingredient nu este disponibil pe piață sub formă ecologică;
- b) limitarea utilizării aditivilor alimentari, a ingredientelor neecologice cu funcții principale tehnologice și organoleptice și a micronutrienților și auxiliarelor tehnologici, astfel încât aceștia să fie utilizați în cea mai mică măsură și doar în cazul unei nevoi tehnologice esențiale sau în scopuri nutriționale speciale;
- c) excluderea substanțelor și a metodelor de procesare ce pot induce în eroare în privința adevăratei naturi a produsului;
- d) procesarea atentă a hranei, de preferință prin metode biologice, mecanice și fizice.

Articolul 7

Principii specifice aplicabile procesării hranei ecologice pentru animale

Pe lângă principiile generale prevăzute la articolul 4, producția de hrană ecologică procesată pentru animale se bazează pe următoarele principii specifice:

- (a) producerea hranei ecologice pentru animale din materii prime ecologice destinate animalelor, cu excepția cazului în care un ingredient nu este disponibil pe piață sub formă ecologică;
- (b) limitarea utilizării aditivilor destinați animalelor și a auxiliarelor tehnologici, astfel încât aceștia să fie utilizați în cea

mai mică măsură și doar în cazul unei nevoi tehnologice sau zootehnice esențiale sau în scopuri nutriționale speciale;

(c) excluderea substanțelor și a metodelor de procesare ce pot induce în eroare în privința adevăratei naturi a produsului;

(d) procesarea atentă a hranei pentru animale, de preferință prin metode biologice, mecanice și fizice.

TITLUL III

NORME APLICABILE PRODUCȚIEI

CAPITOLUL 1

Norme generale aplicabile producției

Articolul 8

Cerințe generale

Operatorii respectă normele aplicabile producției stabilite prin prezentul titlu, precum și normele de punere în aplicare menționate la articolul 38 litera (a).

Articolul 9

Interzicerea utilizării OMG-urilor

(1) Se interzice utilizarea în producția ecologică a OMG-urilor și a produselor realizate din sau prin OMG-uri ca alimente, hrană pentru animale, auxiliari tehnologici, produse fitofarmaceutice, fertilizatori, amelioratori de sol, semințe, material de înmulțire vegetativ, microorganisme și animale.

(2) În sensul interdicției menționate la alineatul (1) cu privire la OMG-uri sau la produsele obținute din OMG-uri destinate alimentelor și hranei pentru animale, operatorii se pot baza pe etichetele ce însoțesc produsul sau pe orice alt document însoțitor, anexat sau furnizat în conformitate cu Directiva 2001/18/CE, Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind produsele alimentare și furajele modificate genetic sau Regulamentul (CE) nr. 1830/2003 privind trasabilitatea și etichetarea organismelor modificate genetic și trasabilitatea produselor destinate alimentației umane sau animale, produse din organisme modificate genetic.

Operatorii pot presupune că în fabricarea produselor alimentare sau a hranei pentru animale achiziționate nu s-au folosit OMG-uri sau produse rezultate din OMG-uri atunci când acestea nu sunt etichetate sau însoțite de un document, în conformitate cu regulamentele menționate anterior, cu excepția cazului în care au obținut alte informații indicând faptul că etichetarea produselor în cauză nu a fost efectuată în conformitate cu respectivele regulamente.

(3) În sensul interdicției menționate la alineatul (1), în ceea ce privește produsele care nu constituie alimente sau hrană pentru animale ori cele realizate de OMG-uri, operatorii ce folosesc astfel de produse neecologice achiziționate de la terți solicită vânzătorului să confirme faptul că produsele furnizate nu au fost realizate din sau de către OMG-uri.

(4) Comisia decide asupra măsurilor de punere în aplicare a interdicției de a utiliza OMG-uri și produse rezultate din sau de către OMG-uri în conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2)

Articolul 10

Interzicerea utilizării radiațiilor ionizante

Se interzice utilizarea de radiații ionizante pentru tratarea alimentelor ecologice sau a hranei ecologice pentru animale ori a materiilor prime utilizate pentru producerea alimentelor ecologice sau a hranei ecologice pentru animale.

CAPITOLUL 2

Producția agricolă

Articolul 11

Norme generale aplicabile producției agricole

Întreaga exploatare agricolă este gestionată în conformitate cu cerințele aplicabile producției ecologice. Cu toate acestea, în

conformitate cu condițiile specifice ce urmează a fi stabilite în conformitate cu procedura menționată la Articolul 37 alineatul (2), o exploatare poate fi împărțită în unități clar separate sau în zone de producție de acvacultură, dintre care nu toate sunt gestionate conform modului de producție ecologic. În privința animalelor, sunt implicate diferite specii. În privința acvaculturii, pot fi implicate aceleași specii, cu condiția să existe o distincție adecvată între zonele de producție. În privința plantelor sunt implicate diferite varietăți ce pot fi ușor diferențiate.

În cazul în care, în conformitate cu al doilea paragraf, nu toate unitățile unei exploatare sunt folosite pentru producție ecologică, operatorul separă parcelele, animalele și produsele utilizate pentru sau produse de către unitățile ecologice de cele utilizate sau produse de către unitățile neecologice și ține un registru adecvat pentru a evidenția această separare.

Articolul 12

Norme aplicabile producției vegetale

(1) Pe lângă normele generale aplicabile producției agricole, prevăzute la articolul 11, producției vegetale ecologice i se aplică următoarele norme:

- (a) producția vegetală ecologică folosește practici de prelucrare a solului și de cultivare ce mențin sau sporesc materia organică a solului, ameliorează stabilitatea și biodiversitatea solului și previn tasarea și eroziunea solului;
- (b) fertilizarea și activitatea biologică a solului sunt menținute și intensificate prin rotația multianuală a culturilor, inclusiv a leguminoaselor și a altor culturi pentru îngrășăminte verzi, precum și prin aplicarea de îngrășăminte de origine animală sau de materii organice, ambele de preferință compostate, provenite din producția ecologică;
- (c) este permisă utilizarea de preparate biodinamice;
- (d) de asemenea, fertilizatorii și amelioratorii de sol pot fi folosiți doar dacă utilizarea lor în producția ecologică a fost autorizată în conformitate cu articolul 16;
- (e) nu se folosesc îngrășăminte anorganice pe bază de azot;
- (f) toate tehnicile de producție vegetală utilizate previn sau reduc la minimum orice contribuție la contaminarea mediului;
- (g) prevenirea daunelor cauzate de dăunători, boli și buruieni se bazează în principal pe protecția inamicilor naturali, selecționarea de specii și varietăți, rotația culturilor, tehnici de cultivare și procedee termice;
- (h) în cazul unei amenințări constatate pentru o cultură, produse fitofarmaceutice pot fi utilizate numai dacă folosirea lor în producția ecologică a fost autorizată în conformitate cu articolul 16;
- (i) pentru obținerea de produse, altele decât semințele și materialul de înmulțire vegetativ, se utilizează numai semințe și material de înmulțire produse ecologic. În acest scop, planta-mamă, în cazul semințelor, și planta parentală, în cazul materialului de înmulțire vegetativ, trebuie să fi fost obținute în conformitate cu normele stabilite prin prezentul regulament timp de minimum o generație sau, în cazul culturilor perene, timp de două sezoane de vegetație;
- (j) se folosesc produse pentru curățirea și dezinfectia producției vegetale numai dacă utilizarea acestora în producția ecologică a fost autorizată în conformitate cu articolul 16.

(2) Recoltarea de plante sălbatice și de părți ale acestora, ce cresc în mod spontan în zone naturale, păduri și zone agricole, este considerată drept o metodă de producție ecologică, dacă:

- (a) pentru o perioadă de cel puțin trei ani înainte de recoltă, zonele respective nu au fost tratate cu alte produse decât cele autorizate în vederea utilizării în producția ecologică în conformitate cu articolul 16;
- (b) recoltarea nu afectează stabilitatea habitatului natural sau prezervarea speciilor din zona de recoltare.

(3) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a normelor aplicabile producției incluse în prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2).

Articolul 13

Norme aplicabile producției de alge marine

(1) Recoltarea algelor marine sălbatice ce cresc în mod spontan în zona maritimă și a părților acestora este considerată drept o metodă de producție ecologică, dacă:

(a) zonele de producție sunt caracterizate printr-un înalt nivel ecologic, în conformitate cu Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei, și, până la punerea în aplicare a acesteia, printr-o calitate echivalentă a apelor desemnate în conformitate cu Directiva 2006/113/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind calitatea apelor conchilicole, și nu sunt inadecvate din punct de vedere sanitar. Până la introducerea unor norme mai detaliate de punere în aplicare a legislației, algele marine sălbatice comestibile nu se recoltează în zone ce nu întrunesc criteriile stabilite pentru zonele din clasa A sau clasa B, astfel cum sunt definite în anexa II la Regulamentul (CE) nr. 854/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a normelor specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală desinate consumului uman;

(b) recoltarea nu afectează stabilitatea pe termen lung a habitatului natural sau supraviețuirea speciilor în zona de recoltare.

(2) Pentru a putea fi considerată ecologică, cultura algelor marine are loc în zone de coastă având caracteristici de mediu și sanitare cel puțin echivalente cu cele prezentate la alineatul (1).

De asemenea:

- (a) se utilizează practici durabile în toate etapele de producție, de la recoltarea algelor marine tinere până la recoltarea algelor marine adulte;
- (b) pentru a asigura menținerea unei largi diversități genetice, recoltarea algelor marine tinere care cresc spontan în mediul natural ar trebui să aibă loc cu regularitate, pentru a suplimenta stocurile de cultură amenajate;
- (c) nu se utilizează îngrășăminte decât în structuri de interior amenajate și numai dacă utilizarea acestora în producția ecologică a fost autorizată în acest scop în conformitate cu articolul 16.

(3) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a normelor aplicabile producției prevăzute de prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2).

Articolul 14

Norme aplicabile producției animale

(1) Pe lângă normele agricole generale stabilite în articolul 11, producției animale ecologice i se aplică următoarele norme:

- (a) în privința originii animalelor:
 - (i) efectivele de animale crescute în mod ecologic se nasc și sunt crescute în exploatarea ecologică;
 - (ii) în scopuri de reproducere pot fi aduse în exploatarea, în condiții speciale, animale care nu au fost crescute în mod ecologic. Astfel de animale și produsele acestora pot fi considerate ca fiind ecologice după respectarea perioadei de conversie menționate la articolul 17 alineatul (1) litera (c);
 - (iii) efectivele de animale existente în exploatarea la începutul perioadei de conversie și produsele acestora pot fi considerate ecologice după respectarea perioadei de conversie menționate la articolul 17 alineatul (1) litera (c);
- (b) în privința practicilor de creștere și a condițiilor de adăpostire:
 - (i) personalul de îngrijire dispune de cunoștințele de bază și de aptitudinile necesare în ceea ce privește nevoile de sănătate și bunăstare ale animalelor;
 - (ii) practicile de creștere, inclusiv densitatea efectivelor, precum și condițiile de adăpostire satisfac atât nevoile de dezvoltare, cât și cele fiziologice și etologice ale animalelor;
 - (iii) animalele au acces permanent la zone în aer liber, de preferință pășuni, ori de câte ori condițiile meteorologice și starea solului permit acest lucru, cu excepția cazurilor în care se impun restricții și obligații legate de protecția sănătății umane și animale în temeiul legislației comunitare;
 - (iv) efectivele se limitează în vederea reducerii la minimum a suprapășunatului, a tasării solului, a eroziunii sau a poluării cauzate de animale sau de răspândirea îngrășămintelor de origine animală;
 - (v) animalele crescute în mod ecologic se țin separate de celelalte. Cu toate acestea, pășunatul animalelor crescute în mod ecologic pe un teren comun și pășunatul animalelor care nu au fost crescute

în mod ecologic pe un teren ecologic sunt permise, cu respectarea anumitor condiții restrictive;

(vi) se interzice prionirea sau izolarea animalelor, cu excepția unor anumite exemplare pentru o perioadă limitată de timp, dacă aceasta se justifică din motive de siguranță, bunăstare sau veterinară;

(vii) se reduce la minimum durata transportului animalelor;

(viii) se reduce la minimum orice suferință, inclusiv mutilarea, pe parcursul întregii vieți a animalului, inclusiv în momentul sacrificării;

(ix) exploatațiile apicole se amplasează în zone în care se asigură resurse de nectar și polen provenite în principal din culturi produse în mod ecologic sau, după caz, din flora spontană sau din păduri, ori culturi gestionate în mod neecologic care sunt tratate doar prin metode cu impact scăzut asupra mediului. Exploatațiile apicole sunt ținute la distanță de surse ce pot conduce la contaminarea produselor apicole sau la afectarea sănătății albinelor;

(x) stupii și materialele folosite în apicultură se confecționează în principal din materiale naturale;

(xi) se interzice distrugerea albinelor în faguri ca metodă asociată recoltării produselor apicole;

Articolul 14

Norme aplicabile producției animaliere

(1) Pe lângă normele agricole generale stabilite în articolul 11, producției animaliere ecologice i se aplică următoarele norme:

- (a) în privința originii animalelor:
- (i) efectivele de animale crescute în mod ecologic se nasc și sunt crescute în exploatații ecologice;
 - (ii) în scopuri de reproducere pot fi aduse în exploatații, în condiții speciale, animale care nu au fost crescute în mod ecologic. Astfel de animale și produsele acestora pot fi considerate ca fiind ecologice după respectarea perioadei de conversie menționate la articolul 17 alineatul (1) litera (c);
 - (iii) efectivele de animale existente în exploatație la începutul perioadei de conversie și produsele acestora pot fi considerate ecologice după respectarea perioadei de conversie menționate la articolul 17 alineatul (1) litera (c);
- (b) în privința practicilor de creștere și a condițiilor de adăpostire:
- (i) personalul de îngrijire dispune de cunoștințele de bază și de aptitudinile necesare în ceea ce privește nevoile de sănătate și bunăstare ale animalelor;
 - (ii) practicile de creștere, inclusiv densitatea efectivelor, precum și condițiile de adăpostire satisfac atât nevoile de dezvoltare, cât și cele fiziologice și etologice ale animalelor;
 - (iii) animalele au acces permanent la zone în aer liber, de preferință pășuni, ori de câte ori condițiile meteorologice și starea solului permit acest lucru, cu excepția cazurilor în care se impun restricții și obligații legate de protecția sănătății umane și animale în temeiul legislației comunitare;
 - (iv) efectivele se limitează în vederea reducerii la minimum a suprapășunatului, a tasării solului, a eroziunii sau a poluării cauzate de animale sau de răspândirea îngrășămintelor de origine animală;
 - (v) animalele crescute în mod ecologic se țin separate de celelalte. Cu toate acestea, pășunatul animalelor crescute în mod ecologic pe un teren comun și pășunatul animalelor care nu au fost crescute în mod ecologic pe un teren ecologic sunt permise, cu respectarea anumitor condiții restrictive;
 - (vi) se interzice prionirea sau izolarea animalelor, cu excepția unor anumite exemplare pentru o perioadă limitată de timp, dacă aceasta se justifică din motive de siguranță, bunăstare sau veterinară;
 - (vii) se reduce la minimum durata transportului animalelor;
 - (viii) se reduce la minimum orice suferință, inclusiv mutilarea, pe parcursul întregii vieți a animalului, inclusiv în momentul sacrificării;
 - (ix) exploatațiile apicole se amplasează în zone în care se asigură resurse de nectar și polen provenite în principal din culturi produse în mod ecologic sau, după caz, din flora spontană sau din păduri, ori culturi gestionate în mod neecologic care sunt tratate doar prin metode cu impact scăzut asupra mediului. Exploatațiile apicole sunt ținute la distanță de surse ce pot

conduce la contaminarea produselor apicole sau la afectarea sănătății albinelor;

(x) stupii și materialele folosite în apicultură se confecționează în principal din materiale naturale;

(xi) se interzice distrugerea albinelor în faguri ca metodă asociată recoltării produselor apicole;

(C) în privința reproducerii:

- (i) se folosesc metode naturale de reproducere. Cu toate acestea, este permisă inseminarea artificială;
- (ii) reproducerea nu este indusă prin tratament hormonal sau substanțe similare, decât ca formă de tratament terapeutic veterinar, în cazul unui exemplar individual;
- (iii) nu se folosesc alte forme de reproducere artificială, precum clonarea sau transferul embrionar;
- (iv) se selecționează rase adecvate. Selecționarea raselor contribuie, de asemenea, la prevenirea oricărei suferințe și la evitarea oricărei necesități de a mutila animalele;

(D) în privința modului de hrănire:

- (i) obținerea hranei pentru animale se face în principal din exploatația în care sunt crescute acestea sau din alte exploatații ecologice din aceeași zonă;
- (ii) animalele trebuie hrănite cu hrană ecologică pentru animale ce satisface cerințele nutriționale ale animalelor în diverse etape de dezvoltare. O parte din rație poate să conțină hrană din exploatații care se află în procesul de conversie la agricultura ecologică;
- (iii) exceptând albinele, efectivele de animale au acces permanent la pășuni sau furaj grosier;
- (iv) materiile prime neecologice de origine vegetală, animală sau minerală destinate hranei animalelor, aditivii pentru hrana animalelor, anumite produse utilizate în nutriția animalieră și auxiliarii tehnologici se folosesc numai dacă utilizarea acestora în producția ecologică a fost autorizată în conformitate cu dispozițiile articolului 16;
- (v) nu se folosesc factori de creștere și aminoacizi de sinteză;
- (vi) mamiferele neîntărcate sunt hrănite cu lapte natural, de preferință matern;

(e) în privința prevenirii bolilor și a tratamentului veterinar:

- (i) prevenirea bolilor se bazează pe selecția raselor și a liniilor, pe practici de gestionare a creșterii, pe o hrană pentru animale de cea mai bună calitate, pe densitatea adecvată a efectivului și pe adăpostirea adecvată și corespunzătoare menținută în condiții de igienă;
 - (ii) bolile sunt tratate imediat pentru a se evita orice suferință a animalului; se pot folosi produse medicinale veterinare alopate chimice de sinteză, inclusiv antibiotice, atunci când acest lucru este necesar și în condiții stricte, în cazul în care nu este adecvată utilizarea produselor fitoterapeutice, homeopatice sau de altă natură. Sunt definite, în special, restricții privind tratamentul și perioade de așteptare;
 - (iii) este permisă utilizarea de medicamente veterinare imunologice;
 - (iv) sunt permise tratamente pentru protecția sănătății umane și a animalelor impuse în temeiul legislației comunitare;
- (f) în privința curățării și dezinfecției, se folosesc produse de curățare și dezinfecție a clădirilor și instalațiilor aferente creșterii animalelor numai dacă utilizarea acestora în producția ecologică a fost autorizată în conformitate cu articolul 16.

(2) Măsurile și condițiile necesare pentru punerea în aplicare a normelor aplicabile producției prevăzute de prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2).

Articolul 15

Norme aplicabile producției animaliere de acvacultură

(1) Pe lângă normele agricole generale stabilite în articolul 11, producției ecologice animaliere de acvacultură i se aplică următoarele norme:

(a) în privința originii animalelor de acvacultură:

- (i) acvacultura ecologică se bazează pe creșterea efectivului tinere obținute din genitori de origine ecologică și din exploatații ecologice;
- (ii) atunci când nu sunt disponibile efective tinere obținute din genitori de origine ecologică sau din exploatații ecologice, se pot

introduce în exploatare animale de origine neecologică, în anumite condiții;

b) în privința practicilor de creștere:

(i) personalul de îngrijire dispune de cunoștințele de bază și aptitudinile necesare în ceea ce privește nevoile de sănătate și bunăstare ale animalelor;

(ii) practicile de creștere, inclusiv hrănirea, conceperea instalațiilor, densitatea efectivelor și calitatea apei satisfac atât nevoile de dezvoltare, cât și cele fiziologice și etologice ale animalelor;

(iii) practicile de creștere reduc la minimum impactul negativ al exploatareii asupra mediului, inclusiv evadarea din exploatare a anumitor exemplare din efectivele de creștere;

(iv) animalele crescute în mod ecologic se țin separate de restul animalelor de acvicultură;

(v) se asigură menținerea bunăstării animalelor pe parcursul transportului;

(vi) se reduce la minimum orice suferință a animalelor, inclusiv în momentul sacrificării;

c) în privința reproducerii:

(i) se interzice utilizarea inducției poliploide artificiale, hibridizarea artificială, clonarea și producția de linii monosex, cu excepția selecționării manuale;

(ii) se selecționează linii adecvate;

(iii) se stabilesc condiții specifice pentru fiecare specie în ceea ce privește gestionarea genitorilor, reproducerea și producția de efective tinere;

(d) în privința hranei pentru pești și crustacee:

(i) animalele trebuie hrănite cu hrană ce satisface cerințele nutriționale ale animalelor în diverse etape de dezvoltare;

(ii) componenta vegetală a hranei provine din filieră ecologică, iar componenta din hrană derivată din animale acvatice provine din exploatarea durabilă a resurselor de pescuit;

(iii) în cazul materiilor prime neecologice de origine vegetală, animală sau minerală folosite ca hrană pentru animale, aditivii destinați hranei pentru animale, anumite produse utilizate în nutriția animală, precum și auxiliarii tehnologici se utilizează numai dacă au fost autorizați în conformitate cu articolul 16;

(iv) nu se folosesc factori de creștere și aminoacizi de sinteză;

(e) în privința moluștelor bivalve și a altor specii ce nu sunt hrănite de către om, ci se hrănesc din planctonul natural:

(i) astfel de animale filtrante primesc tot necesarul nutrițional din natură, cu excepția exemplarelor tinere crescute în crescătorii;

(ii) acestea sunt crescute în ape ce întrunesc cerințele pentru zone din clasa A sau clasa B, astfel cum sunt definite în anexa II la Regulamentul (CE) nr. 854/2004;

(iii) ariile de creștere sunt caracterizate printr-un înalt nivel ecologic, astfel cum este definit de Directiva 2000/60/CE, și, până la punerea în aplicare a acesteia, printr-o calitate echivalentă apelor desemnate în conformitate cu Directiva 2006/113/CE;

(f) în privința prevenirii bolilor și a tratamentului veterinar:

(i) prevenirea bolilor se bazează pe creșterea animalelor în condiții optime prin selectarea amplasamentului corespunzător, conceperea optimă a exploatareii, aplicarea de bune practici de gestionare și creștere, inclusiv curățarea și dezinfectarea periodică a instalațiilor, asigurarea hranei de calitate superioară pentru animale, densitatea adecvată a efectivelor, precum și selecția reproducătorilor și a liniilor;

(ii) bolile sunt tratate imediat, pentru a se evita orice suferință a animalului; se pot folosi produse medicinale veterinare alopate chimice de sinteză, inclusiv antibiotice, atunci când acest lucru este necesar și în condiții stricte, în cazul în care nu este adecvată utilizarea produselor fitoterapeutice, homeopatice sau de altă natură. Sunt definite, în special, restricții privind tratamentul și perioade de așteptare;

(iii) este permisă utilizarea de medicamente veterinare imunologice;

(iv) sunt permise tratamente pentru protecția sănătății umane și animale impuse pe baza legislației comunitare;

(g) în privința curățării și dezinfectării, se folosesc produse de curățare și dezinfectare a iazurilor, a curțurilor, a clădirilor și a instalațiilor numai dacă utilizarea acestora în producția ecologică a fost autorizată în conformitate cu articolul 16.

(2) Măsurile și condițiile necesare pentru punerea în aplicare a

normelor aplicabile producției incluse în prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2).

Articolul 16

Produse și substanțe utilizate în agricultură și criterii pentru autorizarea acestora

(1) În conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2), Comisia autorizează utilizarea în producția ecologică și include pe o listă limitativă produsele și substanțele care pot fi utilizate în cadrul agriculturii ecologice în următoarele scopuri:

(a) ca produse de uz fitosanitar;

(b) ca îngrășăminte și amelioratori ai solurilor;

(c) ca materii prime neecologice de origine vegetală destinate hranei pentru animale, ca materii prime de origine animalieră și minerală destinate hranei pentru animale, precum și anumite substanțe utilizate în nutriția animalieră;

(d) ca aditivi alimentari și auxiliari tehnologici;

(e) ca produse pentru curățarea și dezinfectarea iazurilor, a cuștilor, a clădirilor și a instalațiilor aferente producției animale;

(f) ca produse pentru curățarea și dezinfectarea clădirilor și a instalațiilor utilizate pentru producția vegetală, inclusiv pentru depozitarea într-o exploatare agricolă.

Produsele și substanțele incluse pe lista restrânsă pot fi utilizate numai dacă folosirea lor corespunzătoare este autorizată în agricultura generală a statelor membre în cauză, în conformitate cu dispozițiile de drept comunitar relevante sau dispozițiile naționale care respectă dreptul comunitar.

(2) Autorizarea produselor și a substanțelor menționate la alineatul (1) respectă obiectivele și principiile stabilite în titlul II, precum și următoarele criterii generale și specifice ce sunt evaluate în ansamblu:

(a) utilizarea acestora este necesară pentru menținerea producției și este esențială pentru utilizarea prevăzută;

(b) toate produsele și substanțele sunt de origine vegetală, animală, microbiană sau minerală, cu excepția cazurilor în care produsele sau substanțele provenite din astfel de surse nu sunt disponibile în cantitatea sau calitatea suficientă sau nu există alte soluții alternative;

(c) în cazul produselor menționate la alineatul (1) litera (a), se aplică următoarele dispoziții:

(i) utilizarea acestora este esențială pentru controlul organismelor dăunătoare sau al unei anumite boli pentru care nu sunt disponibile alternative biologice, fizice sau practici de selecție, nici alte metode de cultivare sau practici de gestiune eficiente;

(ii) dacă produsele nu sunt de origine vegetală, animală, microbiană sau minerală și nu sunt identice cu forma lor naturală, acestea nu pot fi autorizate decât în cazul în care condițiile de utilizare exclud orice contact direct cu părțile comestibile ale plantei;

(d) în cazul produselor menționate la alineatul (1) litera (b), utilizarea acestora este esențială pentru obținerea sau menținerea fertilității solului sau pentru întrunirea cerințelor nutriționale specifice ale culturilor, sau în scopuri specifice de ameliorare a solului;

(e) în cazul produselor menționate la alineatul (1) literele (c) și (d), se aplică următoarele dispoziții:

(i) sunt necesare pentru menținerea sănătății, bunăstării și vitalității animalelor și contribuie la un regim alimentar ce răspunde necesităților fiziologice și comportamentale ale speciilor sau producerea ori conservarea hranei pentru animale este imposibilă fără utilizarea acestor substanțe;

(ii) hrana pentru animale de origine minerală, oligoelementele, vitaminele sau provitaminele sunt de origine naturală. În cazul în care aceste substanțe nu sunt disponibile, utilizarea de substanțe chimice similare bine definite poate fi autorizată în producția ecologică.

(3) (a) În conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2), Comisia poate să stabilească condiții și limite în cazul produselor agricole cărora le pot fi aplicate produsele și substanțele menționate la alineatul (1), metoda de aplicare, dozajul, termenul de utilizare și contactul cu produse agricole și,

dacă este necesar, poate decide retragerea acestor substanțe și produse.

(b) În cazul în care un stat membru consideră că un produs sau o substanță ar trebui adăugată sau exclusă din lista menționată la alineatul (1) sau că instrucțiunile de utilizare menționate la litera (a) ar trebui modificate, acesta asigură transmiterea formală către Comisie și celelalte state membre a unui dosar privind motivele includerii, excluderii sau modificării. Cererile de modificare sau retragere, precum și deciziile cu privire la acestea se publică.

(c) Produsele și substanțele utilizate înainte de adoptarea prezentului regulament în scopuri corespunzătoare celor prezentate la alineatul (1) din prezentul articol pot fi utilizate în continuare după adoptare. În orice caz, Comisia poate retrage astfel de produse și substanțe în conformitate cu articolul 37 alineatul (2).

(4) Statele membre pot reglementa, pe propriul teritoriu, utilizarea în agricultura ecologică a produselor și a substanțelor în scopuri diferite de cele menționate la alineatul (1), cu condiția ca utilizarea acestora să respecte obiectivele și principiile stabilite în titlul II și criteriile generale și specifice stabilite la alineatul (2), precum și dreptul comunitar. Statul membru în cauză informează celelalte state membre și Comisia cu privire la asemenea norme naționale.

(5) Se permite utilizarea în agricultura ecologică a produselor și a substanțelor care nu intră sub incidența alineatelor (1) și (4), sub rezerva respectării obiectivelor și a principiilor stabilite în titlul II și a criteriilor generale prezentate în prezentul articol.

Articolul 17 **Conversia**

(1) În cazul unei exploatații în cadrul căreia se inițiază o activitate de producție ecologică, se aplică următoarele norme:

(a) perioada de conversie începe cel mai devreme atunci când operatorul informează autoritățile competente cu privire la activitatea sa și când supune exploatarea sa unui sistem de control în conformitate cu articolul 28 alineatul (1);

(b) pe durata perioadei de conversie se pun în aplicare toate normele stabilite prin prezentul regulament;

(c) se definesc perioade de conversie specifice tipului de cultură sau de producție animală;

(d) într-o exploatare sau unitate a cărei activitate este parțial dedicată producției ecologice și parțial conversiei la producția ecologică, operatorul separă produsele obținute din producția ecologică de cele obținute din producția în conversie, separă animalele, sau asigură posibilitatea separării cu ușurință a acestora, și menține un registru adecvat pentru a evidenția această separare;

(e) pentru a stabili perioada de conversie menționată anterior, se poate lua în considerare o perioadă imediat precedentă debutului perioadei de conversie, dacă sunt întrunite anumite condiții;

(f) animalele și produsele animale realizate în perioada de conversie menționată la litera (c) nu sunt comercializate însoțite de indicații privind etichetarea și promovarea produselor menționate la articolele 23 și 24.

(2) Măsurile și condițiile necesare pentru punerea în aplicare a normelor stabilite în prezentul articol, în special perioadele menționate la alineatul (1) literele (c)-(f), sunt definite în conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2).

CAPITOLUL 3 **Producția de hrană procesată pentru animale** **Articolul 18**

Norme generale aplicabile producției de hrană procesată pentru animale

(1) Producția de hrană ecologică procesată pentru animale este separată în timp și spațiu de producția de hrană neecologică procesată.

(2) Materiile prime ecologice destinate hranei pentru animale sau materiile prime destinate hranei pentru animale, obținute din producția în conversie, nu sunt utilizate în compoziția produselor ecologice destinate hranei pentru animale împreună cu materii prime produse prin mijloace neecologice.

(3) Se interzice transformarea cu ajutorul solvenților de sinteză a

oricărei materii prime destinate hranei pentru animale utilizate sau procesate în producția ecologică.

(4) Se interzice utilizarea de substanțe și tehnici care reconstituie proprietățile pierdute în timpul procesării sau depozitării hranei ecologice pentru animale, care corectează rezultatele neglijenței în timpul procesării sau care pot induce în eroare în orice alt fel în privința adevăratei naturi a acestor produse.

(5) Măsurile și condițiile necesare pentru punerea în aplicare a normelor aplicabile producției prevăzute de prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2).

CAPITOLUL 4 **Producția de alimente procesate** **Articolul 19**

Norme generale aplicabile producției de alimente procesate

(1) Producția de alimente ecologice procesate este separată în timp și spațiu de producția de alimente neecologice.

(2) Următoarele condiții se aplică compoziției alimentelor ecologice procesate:

(a) produsul este fabricat în principal din ingrediente de origine agricolă; pentru a stabili dacă un produs este fabricat în principal din ingrediente de origine agricolă, nu se iau în considerare apa și sarea de bucătărie;

(b) pot fi utilizați numai aditivii, auxiliarii tehnologici, aromele, apa, sarea, preparatele din microorganisme și enzime, mineralele, oligoelementele, vitaminele, precum și aminoacizi și alți micronutrienți incluși în alimente în scopuri nutriționale speciale, numai dacă utilizarea lor în producția ecologică a fost autorizată în conformitate cu articolul 21;

(c) ingredientele agricole neecologice se pot utiliza numai dacă utilizarea acestora a fost autorizată pentru producția ecologică în conformitate cu articolul 21 sau dacă au fost autorizate provizoriu de către un stat membru;

(d) un ingredient ecologic nu trebuie să fie prezent împreună cu același ingredient în formă neecologică sau cu un ingredient provenit din producția de conversie;

(e) alimentele obținute din recolte de conversie conțin doar un ingredient vegetal de origine agricolă.

(3) Nu se utilizează substanțe sau tehnici ce reconstituie proprietățile pierdute în timpul procesării sau depozitării alimentelor ecologice, ce corectează rezultatele neglijenței în timpul procesării sau care pot induce în eroare în orice alt fel în privința adevăratei naturi a acestor produse. Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a normelor aplicabile producției prevăzute de prezentul articol, în special cele privind metodele de procesare și condițiile pentru autorizarea provizorie de către statele membre menționate la alineatul (2) litera (c), se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2).

Articolul 20

Norme generale aplicabile producției de drojdie ecologică

(1) Pentru producția de drojdie ecologică se utilizează numai substraturi produse în mod ecologic. Se pot utiliza alte produse și substanțe numai dacă utilizarea acestora a fost autorizată pentru producția ecologică în conformitate cu articolul 21.

(2) Alimentele ecologice sau hrana ecologică pentru animale nu trebuie să conțină concomitent drojdie ecologică și drojdie neecologică.

(3) Normele metodologice aplicabile producției se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2).

Articolul 21

Criterii de utilizare a anumitor produse și substanțe în cadrul procesării

(1) Autorizarea produselor și a substanțelor pentru a fi utilizate în producția ecologică și includerea acestora în lista limitativă a produselor și a substanțelor menționată la articolul 19 alineatul (2) literele (b) și (c) respectă obiectivele și principiile stabilite în titlul II

și următoarele criterii, evaluate în ansamblu:

(i) nu există soluții alternative autorizate în conformitate cu prezentul capitol;

(ii) fără a recurge la acestea, ar fi imposibilă producerea sau conservarea alimentelor, sau respectarea proprietăților dietetice ale acestora, prevăzute de legislația comunitară. De asemenea, produsele și substanțele menționate la articolul 19 alineatul (2) litera (b) se găsesc în natură și au făcut obiectul unei procesări exclusiv mecanice, fizice, biologice, enzimatică sau microbiene, cu excepția cazului în care astfel de produse și substanțe din astfel de surse nu sunt disponibile pe piață în cantitatea sau calitatea suficientă.

(2) În conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2), Comisia decide cu privire la autorizarea produselor și a substanțelor și includerea acestora pe lista restrânsă menționată la alineatul (1) din prezentul articol și stabilește condiții specifice și limite de utilizare și, dacă este necesar, decide retragerea produselor. În cazul în care un stat membru consideră că un produs sau o substanță ar trebui să fie inclusă ori exclusă din lista menționată la alineatul (1) sau că specificațiile de utilizare menționate în prezentul alineat ar trebui modificate, acesta asigură transmiterea oficială către Comisie și celelalte state membre a unui dosar care motivează includerea, excluderea sau modificarea.

Cererile de modificare sau retragere, precum și deciziile cu privire la acestea se publică. Produsele și substanțele utilizate înainte de adoptarea prezentului regulament și intrând sub incidența articolului 19 alineatul (2) literele (b) și (c) pot fi utilizate în continuare după adoptare. În orice caz, Comisia poate retrage astfel de produse și substanțe în conformitate cu articolul 37 alineatul (2).

CAPITOLUL 5

Flexibilitatea

Articolul 22

Norme excepționale aplicabile producției

(1) În conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2) și cu condițiile prevăzute la alineatul (2) al prezentului articol și respectând obiectivele și principiile stabilite în titlul II, Comisia poate acorda derogări de la normele aplicabile producției prevăzute în capitolele 1-4.

(2) Derogările menționate la alineatul (1) sunt limitate la minimum și, după caz, în timp și nu pot fi acordate decât în următoarele situații:

(A) pentru a garanta că producția ecologică poate fi demarată sau menținută în exploatații condiționate din punct de vedere climatic, geografic sau structural;

(b) pentru a garanta accesul la hrană, semințe și material de înmulțire vegetativ, animale vii și alte mijloace agricole, atunci când astfel de inputuri nu sunt disponibile pe piață sub formă ecologică;

(c) pentru a garanta accesul la ingrediente de origine agricolă, atunci când astfel de ingrediente nu sunt disponibile pe piață sub formă ecologică;

(d) atunci când sunt necesare pentru a rezolva probleme specifice legate de gestionarea efectivelor crescute în mod ecologic;

(e) atunci când sunt necesare în privința utilizării de produse și substanțe specifice în cursul procesării menționate la articolul 19 alineatul (2) litera (b), pentru a garanta producția sub formă ecologică a unor produse alimentare binecunoscute;

(f) atunci când sunt necesare măsuri temporare pentru a permite producției ecologice să continue sau să reîncepă în cazul unor catastrofe;

(g) atunci când este necesar să se utilizeze aditivi alimentari sau alte substanțe prevăzute la articolul 19 alineatul (2) litera (b) ori aditivi destinați hranei pentru animale, sau alte substanțe menționate la articolul 16 alineatul (1) litera (d), iar astfel de substanțe nu sunt disponibile pe piață altfel decât produse de către OMG-uri;

(h) atunci când, în temeiul dreptului comunitar sau al dreptului național, este necesară utilizarea de aditivi alimentari și a altor substanțe în sensul articolului 19 alineatul (2) litera (b) sau de aditivi destinați hranei pentru animale în sensul articolului 16 alineatul (1) litera (d).

(3) În conformitate cu procedura menționată la articolul 37

alineatul (2), Comisia poate prevedea condiții specifice pentru punerea în aplicare a excepțiilor prevăzute la alineatul (1).

TITLUL IV ETICHETAREA

Articolul 23

Utilizarea termenilor referitori la producția ecologică

(1) În sensul prezentului regulament, un produs este considerat ca purtând termeni referitori la metoda de producție ecologică în cazul în care, pe etichetă, pe materialele publicitare sau în documentele comerciale, produsul în cauză, ingredientele sau materiile sale prime sunt descrise în termeni care sugerează cumpărătorului că produsul, ingredientele sau materiile sale prime au fost obținute în conformitate cu normele aplicabile producției prevăzute de prezentul regulament. În special, termenii enumerați în anexă, cuvintele derivate și diminutivele acestora, precum „bio” și „eco”, singure sau în combinație, pot fi folosite pe teritoriul Comunității și în orice limbă comunitară pentru etichetarea și promovarea unui produs ce răspunde exigențelor prevăzute de prezentul regulament. În etichetarea sau promovarea produselor agricole vii sau neprocesate se pot folosi termeni referitori la metoda de producție ecologică doar atunci când, ca cerință suplimentară, toate ingredientele respectivului produs au fost de asemenea create în conformitate cu cerințele prevăzute de prezentul Regulament.

(2) Termenii menționați la alineatul (1) nu se folosesc nicăieri în Comunitate și în nici o limbă comunitară pe eticheta, materialele publicitare și în documentele comerciale ale unui produs ce nu răspunde exigențelor enunțate în prezentul regulament, cu excepția cazului în care acești termeni nu se aplică produselor agricole din produsele alimentare sau hrana pentru animale sau în mod clar nu au nici o legătură cu producția ecologică.

De asemenea, nu se folosesc nici un fel de termeni, inclusiv termeni utilizați în mărci comerciale, sau practici utilizate în etichetare sau promovare ce pot induce în eroare consumatorul sau utilizatorul prin sugerarea faptului că un produs sau ingredientele acestuia răspund exigențelor prevăzute de prezentul regulament.

(3) Termenii menționați la alineatul (1) nu se folosesc pentru un produs pentru care se necesită indicarea pe etichetă sau materialul publicitar că ar conține OMG-uri, constă în OMG-uri sau este produs din OMG-uri conform prevederilor comunitare.

(4) În privința produselor alimentare procesate, se pot folosi termenii menționați la alineatul (1):

(a) în descrieri comerciale, cu condiția ca:

(i) produsele alimentare procesate să respecte cerințele prevăzute la articolul 19;

(ii) cel puțin 95 % în greutate din ingredientele de origine agricolă să fie ecologice;

(b) numai în lista de ingrediente, cu condiția ca produsele alimentare să respecte cerințele prevăzute la articolul 19 alineatul (1), articolul 19 alineatul (2) litera (a), articolul 19 alineatul (2) litera (b) și articolul 19 alineatul (2) litera (d); (c) în lista de ingrediente și în același câmp vizual ca și descrierea comercială, cu condiția ca:

(i) ingredientul principal să fie un produs al activității de vânat sau pescuit;

(ii) să conțină alte ingrediente de origine agricolă, toate ecologice;

(iii) produsele alimentare să respecte cerințele prevăzute la articolul 19 alineatul (1), articolul 19 alineatul (2) litera (a), articolul 19 alineatul (2) litera (b) și articolul 19 alineatul (2) litera (d).

Lista de ingrediente indică ce ingrediente sunt ecologice. În cazurile în care se aplică literele (b) și (c) din prezentul alineat, trimiterea la metoda de producție ecologică pot apărea numai în privința ingredientelor ecologice, iar lista de ingrediente include o indicație a procentajului total de ingrediente ecologice în proporție cu cantitatea totală de ingrediente de origine agricolă.

Termenii și indicația procentajului menționat în paragraful anterior apar în aceeași culoare și cu caracteristici identice ca dimensiune și stil ca și restul indicațiilor din lista de ingrediente.

(5) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura respectarea dispozițiilor prezentului articol.

(6) În conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2), Comisia poate adapta lista de termeni ce figurează în anexă.

Articolul 24 Indicații obligatorii

(1) Atunci când se utilizează termenii menționați la articolul 23 alineatul (1):

(a) apare, de asemenea, pe etichetă numărul de cod menționat la articolul 27 alineatul (10) al autorității sau al organismului de control care reglementează activitatea operatorului care a desfășurat cea mai recentă operație de producție sau procesare;

(b) de asemenea, pe ambalaj figurează sigla Comunității menționată la articolul 25 alineatul (1), în ceea ce privește produsele alimentare preambalate;

(c) în cazul în care se utilizează sigla Comunității, o indicație a locului unde s-a cultivat materia primă agricolă din care se compune produsul apare în același câmp vizual cu sigla, sub una dintre următoarele forme, după cum este cazul:

— „Agricultură UE”, atunci când materia primă agricolă a fost cultivată în UE;

— „Agricultură non-UE”, atunci când materia primă agricolă a fost cultivată în țări terțe;

— „Agricultură UE/non-UE”, atunci când o parte din materia agricolă primă a fost cultivată pe teritoriul Comunității, iar altă parte a fost cultivată în țări terțe. Indicația „UE” sau „non-UE” de mai sus poate fi înlocuită sau completată cu numele unui stat, în cazul în care întreaga materie primă agricolă din care se compune produsul a fost cultivată în statul respectiv.

Pentru indicația „UE” sau „non-UE” de mai sus, cantități reduse de ingrediente, măsurate după greutate, pot fi omise, cu condiția ca întreaga cantitate de ingrediente omise, măsurată după greutate, să nu depășească 2 % din cantitatea totală de materii prime de origine agricolă.

Indicația „UE” sau „non-UE” de mai sus nu se diferențiază prin culoare, dimensiune sau stil de descrierea comercială a produsului.

Utilizarea siglei comunitare menționată la articolul 25 alineatul (1), precum și indicația menționată în primul paragraf sunt opționale pentru produsele importate din țări terțe. Cu toate acestea, atunci când pe etichetă apare sigla UE menționată la articolul 25 alineatul (1), indicația menționată în primul paragraf figurează, de asemenea, pe etichetă.

(2) Indicațiile menționate la alineatul (1) vor fi marcate în mod vizibil, astfel încât să fie ușor de localizat, lizibile și indelebile.

(3) În conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2), Comisia prevede criterii specifice în privința prezentării, compoziției și mărimii indicațiilor menționate la alineatul (1) literele (a) și (c).

Articolul 25 Sigle pentru producția ecologică

(1) Sigla comunitară pentru producție ecologică poate fi utilizată în etichetarea, prezentarea și promovarea produselor ce răspund exigențelor enunțate în prezentul regulament.

Sigla comunitară nu este utilizată în cazul produselor de conversie și al produselor alimentare menționate la articolul 23 alineatul (4) literele (b) și (c).

(2) Siglele naționale și private pentru producție ecologică pot fi utilizate în etichetarea, prezentarea și promovarea produselor ce răspund exigențelor enunțate în prezentul regulament.

(3) În conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2), Comisia prevede criterii specifice în privința prezentării, compoziției, mărimii și aspectului siglei comunitare.

Articolul 26 Cerințe specifice de etichetare

În conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2), Comisia stabilește cerințe specifice în privința etichetării și compoziției aplicabile pentru:

- hrană ecologică pentru animale;
- produse de conversie de origine vegetală;
- material de înmulțire vegetativ și semințe pentru cultivare.

TITLUL V CONTROALELE Articolul 27 Sistemul de control

(1) Statele membre instituie un sistem de controale și desemnează una sau mai multe autorități competente responsabile pentru controale în privința obligațiilor stabilite prin prezentul regulament în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 882/2004.

(2) De asemenea, pe lângă condițiile prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 882/2004, sistemul de control instituit conform prezentului regulament conține cel puțin punerea în aplicare a măsurilor de precauție și control ce urmează a fi adoptate de către Comisie în conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2).

(3) În contextul prezentului regulament, natura și frecvența controalelor este stabilită în baza unei evaluări a riscului de apariție a neregulilor și a încălcării obligațiilor prevăzute de prezentul regulament. În orice caz, cu excepția comercianților cu ridicata ce vând produse preambalate și a operatorilor care vând consumatorilor sau utilizatorilor finali în înțelesul articolului 28 alineatul (2), toți operatorii fac obiectul unei verificări cel puțin o dată pe an.

(4) Autoritatea competentă poate:

(a) să confere competențele sale de control uneia sau mai multor autorități de control. Autoritățile de control oferă garanții corespunzătoare de obiectivitate și imparțialitate și au la dispoziție personal calificat și resursele necesare pentru îndeplinirea funcțiilor;

(b) să delege îndatoriri de control unuia sau mai multor organisme de control. În acest caz, statele membre desemnează autorități competente responsabile pentru aprobarea și supravegherea unor astfel de organisme.

(5) Autoritatea competentă poate delega atribuții de control unui organism de control special doar dacă se respectă condițiile stabilite la articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 și, în mod în special, dacă:

(a) există o descriere corectă a sarcinilor pe care organismul de control le poate îndeplini și a condițiilor în care le poate îndeplini;

(b) există dovezi cum că organismul de control:

(i) deține expertiza, echipamentul și infrastructura necesare pentru a îndeplini sarcinile ce i s-au delegat;

(ii) are un număr suficient de personal calificat și cu experiență în domeniu; și

(iii) este imparțial și nu se află în nici un conflict de interese în privința exercitării sarcinilor ce i s-au delegat;

(c) organismul de control este acreditat în conformitate cu versiunea notificată cel mai recent, prin publicarea în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, a Standardului european EN 45011 sau a Ghidului ISO 65 (Cerințe generale pentru organisme ce operează sisteme de certificare de produs) și este aprobat de către autoritățile competente;

(d) organismul de control comunică autorității competente rezultatele controalelor efectuate, în mod periodic și ori de câte ori autoritatea competentă solicită acest lucru. În cazul în care controalele indică nerespectarea sau posibilitatea unei nerespectări, organismul de control informează imediat autoritatea competentă;

(e) există o coordonare eficientă între autoritatea competentă și organismul de control.

(6) Pe lângă dispozițiile alineatului (5), pentru a aproba un organism de control autoritatea competentă ia în considerare următoarele criterii:

(a) procedura de control standard ce trebuie urmată și care conține o descriere detaliată a măsurilor de control și de precauție pe care organismul se angajează să le impună operatorilor ce fac obiectul controlului;

(b) măsurile pe care organismul de control intenționează să le aplice atunci când se identifică nereguli și/sau încălcări.

(7) Autoritățile competente nu pot delega organismelor de control următoarele sarcini;

(a) supravegherea și auditul altor organisme de control;

(b) competența de a acorda derogări, astfel cum se menționează în articolul 22, cu excepția cazului în care acest lucru este prevăzut în condițiile specifice stabilite de către Comisie în

conformitate cu articolul 22 alineatul (3).

(8) În conformitate cu articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 882/2004, autoritățile competente ce delegă sarcini de control către organisme de control organizează audituri și inspecții ale organismelor de control, după cum este necesar. În cazul în care, în urma unui audit sau a unei inspecții, se dovedește că astfel de organisme nu sunt capabile să îndeplinească sarcinile ce li s-au delegat, autoritatea competentă poate retrage competențele delegate. Această retragere de competențe are loc imediat în cazul în care organismul de control nu remediază starea de fapt în mod corespunzător și la timp.

(9) În plus față de dispozițiile alineatului (8), autoritatea competentă:

- (a) se asigură că activitatea de control efectuată de organismul de control este obiectivă și independentă;
- (b) verifică eficacitatea controalelor sale;
- (c) ia cunoștință de neregulile sau încălcările descoperite și măsurile corective aplicate;
- (d) retrage autorizația organismului de control atunci când acesta nu satisface cerințele prevăzute la literalele (a) și (b) sau nu mai îndeplinește criteriile indicate la alineatele (5) și (6), sau nu satisface cerințele prevăzute la alineatele (11), (12) și (14).

(10) Statele membre atribuie un număr de cod fiecărei autorități sau fiecărui organism de control ce îndeplinește sarcini de control în înțelesul alineatului (4).

(11) Autoritățile și organismele de control acordă autorității competente acces la birourile și facilitățile lor și furnizează orice informații și asistență considerate necesare de către autoritatea competentă pentru îndeplinirea obligațiilor sale în temeiul prezentului articol.

(12) Autoritățile și organismele de control se asigură că cel puțin măsurile de precauție și control menționate la alineatul (2) sunt puse în aplicare de operatorii care fac obiectul controlului.

(13) Statele membre se asigură că sistemul de control instituit permite trasabilitatea fiecărui produs în toate etapele de producție, preparare și distribuție, în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002, în special pentru a garanta consumatorilor că produsele ecologice au fost realizate în conformitate cu cerințele impuse de prezentul regulament.

(14) În fiecare an până la 31 ianuarie, autoritățile și organismele de control transmit autorităților competente o listă de operatori care au reprezentat obiectul controalelor efectuate până la 31 decembrie anul precedent. În fiecare an până la 31 martie, se înaintează un raport de sinteză privind activitățile de control desfășurate pe parcursul anului precedent.

Articolul 28

Adeziunea la sistemul de control

(1) Orice operator care produce, prepară, depozitează sau importă dintr-o țară terță produse în sensul articolului 1 alineatul (2) sau care introduce pe piață astfel de produse, înainte de a introduce pe piață orice astfel de produse ecologice sau de conversie la agricultura ecologică, trebuie:

- (a) să comunice această activitate autorităților competente din statul membru în care desfășoară respectiva activitate;
- (b) să își supună exploatarea sistemului de control prevăzut la articolul 27.

Primul paragraf se aplică, de asemenea, exportatorilor care exportă produse rezultate din producția ce se conformează normelor impuse prin prezentul regulament.

În cazul în care un operator subcontractează unui terț oricare dintre activități, operatorul în cauză face, cu toate acestea, obiectul cerințelor prevăzute la literalele (a) și (b), iar activitățile subcontractate fac obiectul sistemului de control.

(2) Statele membre pot excepta de la aplicarea prezentului articol operatorii care vând produse direct consumatorului sau utilizatorului final, cu condiția ca aceștia să nu producă, prepare sau depoziteze în alte părți produse dintr-o țară terță, sau să nu fi subcontractat astfel de activități unei terțe părți.

(3) Statele membre numesc o autoritate sau aprobă un organism pentru primirea notificărilor.

(4) Statele membre se asigură că operatorii care respectă dispozițiile prezentului regulament și plătesc o sumă rezonabilă drept contribuție la cheltuielile de control au dreptul să facă obiectul sistemului de control.

(5) Autoritățile și organismele de control mențin o listă

actualizată conținând numele și adresele operatorilor ce fac obiectul controlului. Această listă este pusă la dispoziție părților interesate.

(6) În conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2), Comisia adoptă normele de punere în aplicare pentru furnizarea de detalii privind procedura de notificare și înaintare menționată la alineatul (1) din prezentul articol, în special privind informațiile incluse în notificarea menționată la alineatul (1) litera (a) din prezentul articol.

Articolul 29

Documente justificative

(1) Autoritățile și organismele de control menționate la articolul 27 alineatul (4) furnizează documente justificative oricărui operator care face obiectul controalelor acestora și care, în sfera activităților sale, respectă cerințele impuse prin prezentul regulament. Documentele justificative permit cel puțin identificarea operatorului și tipul sau gama de produse, precum și perioada de valabilitate.

(2) Operatorul verifică documentele justificative ale furnizorilor săi.

(3) Forma documentelor justificative menționate la alineatul (1) este elaborată în conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2), ținând seama de avantajele certificării electronice.

Articolul 30

Măsuri adoptate în caz de încălcări și nereguli

(1) În cazul constatării unei nereguli în privința respectării exigențelor impuse prin prezentul regulament, autoritatea sau organismul de control se asigură că nu există nici o indicație privind metoda de producție ecologică în etichetarea și promovarea întregului lot sau a seriei de producție afectate de neregula în cauză, iar o astfel de măsură este proporțională cu relevanța dispozițiilor ce au fost încălcate și cu natura și circumstanțele particulare ale activităților implicate în neregula în cauză.

La constatarea unei încălcări a dispozițiilor în mod grav sau într-un mod care provoacă efecte îndelungate, autoritățile sau organismul de control interzic operatorului respectiv comercializarea produselor care menționează metoda de producție ecologică în etichetare sau promovare, pentru o perioadă ce urmează să fie stabilită împreună cu autoritatea competentă a statului membru.

(2) Informațiile privind neregulile sau încălcările ce afectează statutul ecologic al unui produs se comunică de îndată între organismele de control, autoritățile de control, autoritățile competente și statele membre în cauză și, după caz, Comisiei. Nivelul de comunicare depinde de gravitatea și amploarea neregulii sau a încălcării constatate. În conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2), Comisia poate stabili specificațiile privind forma și modalitățile unor astfel de comunicări.

Articolul 31

Schimbul de informații

În urma unei cereri, justificate în mod adecvat de necesitatea garantării faptului că un produs a fost realizat în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament, autoritățile competente, autoritățile și organismele de control fac schimb de informații relevante cu alte autorități competente și autorități și organisme de control în privința rezultatelor controalelor efectuate. De asemenea, acestea pot face schimb de astfel de informații din proprie inițiativă.

TITLUL VI

COMERȚUL CU STATE TERȚE

Articolul 32

Importul de produse conforme

(1) Un produs importat dintr-o țară terță poate fi introdus pe piața comunitară în următoarele condiții:

(a) produsul este conform cu exigențele impuse prin titlurile II, III și IV, precum și cu normele de punere în aplicare ce afectează

producția acestuia, adoptate în conformitate cu prezentul regulament;

(b) toți operatorii, inclusiv exportatorii, au făcut obiectul unui control efectuat de către o autoritate sau organism de control recunoscut în conformitate cu alineatul (2);

(c) operatorii implicați sunt capabili să furnizeze în orice moment importatorilor sau autorităților naționale documentele justificative menționate la articolul 29, ce permit identificarea operatorului care a desfășurat ultima operațiune și verificarea conformității din partea operatorului cu literalele (a) și (b), documentele în cauză fiind emise de către o autoritate sau un organism de control menționat la litera (b).

(2) În conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2), Comisia recunoaște autoritățile și organismele de control menționate la alineatul (1) litera (b) al prezentului articol, inclusiv autoritățile și organismele de control menționate la articolul 27, care sunt competente să efectueze controale și să emită documentele justificative menționate la alineatul (1) litera (c) din prezentul articol în țări terțe și stabilește lista acestor autorități și organisme de control.

Organismele de control sunt acreditate în conformitate cu versiunea comunicată cel mai recent, prin publicarea în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, a Standardului european EN 45011 sau a Ghidului ISO 65 (Cerințe generale pentru organisme ce operează sisteme de certificare de produs).

Organismele de acreditare supun periodic organismele de control unor evaluări la fața locului, supravegherii și reevaluării multianuale a activităților.

La examinarea cererilor de recunoaștere, Comisia invită autoritatea sau organismul de control să furnizeze toate informațiile necesare. Comisia poate încredința experților sarcina de a examina la fața locului normele aplicabile producției și activitățile de control desfășurate în țara terță de către autoritatea sau organismul de control vizat.

Organismele sau autoritățile de control recunoscute furnizează rapoartele de evaluare emise de organismul de acreditare sau, dacă este cazul, de autoritatea competentă privind evaluarea periodică la fața locului, supravegherea și reevaluarea multianuală a activităților sale.

Pe baza rapoartelor de evaluare, Comisia, asistată de statele membre, asigură supravegherea corespunzătoare a autorităților și a organismelor de control recunoscute prin revizuirea periodică a recunoașterii acestora. Natura supravegherii este stabilită pe baza unei evaluări a riscului de apariție a neregulilor sau a încălcărilor obligațiilor prevăzute de prezentul regulament.

Articolul 33

Importul de produse ce oferă garanții echivalente

(1) Un produs importat dintr-o țară terță poate fi, de asemenea, introdus pe piața comunitară în următoarele condiții: (a) produsul a fost realizat în conformitate cu normele aplicabile producției echivalente cu cele menționate în titlurile III și IV;

(b) operatorii au făcut obiectul unor măsuri de control echivalente ca eficiență cu cele menționate în titlul V, iar aceste măsuri de control sunt puse în aplicare permanent și eficient;

(c) în toate etapele de producție, preparare și distribuție din țara terță, activitățile operatorilor s-au supus unui sistem de control recunoscut în conformitate cu alineatul (2) sau unei autorități sau organism de control recunoscut în conformitate cu alineatul (3);

(d) conformitatea produsului este dovedită printr-un certificat de inspecție emis de către autoritățile competente, autoritățile sau organismele de control din țara terță recunoscute în conformitate cu alineatul (2) sau de către o autoritate sau organism de control recunoscut în conformitate cu alineatul (3), ce confirmă conformitatea produsului cu dispozițiile prezentului alineat.

Originalul certificatului menționat în prezentul alineat însoțește bunurile la exploatarea primului destinatar; după aceea, importatorul trebuie să păstreze certificatul la dispoziția autorităților sau a organismelor de control cel puțin doi ani.

(2) În conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2), Comisia recunoaște țările terțe al căror sistem de producție este conform cu principiile și normele aplicabile producției echivalente cu cele prevăzute în titlurile II, III și IV și ale căror măsuri de control au o eficiență echivalentă cu cele impuse prin titlul V și întocmește o listă a acestor țări. Evaluarea

echivalenței ține cont de orientările generale din *Codex Alimentarius CAC/GL 32*.

La examinarea cererilor de recunoaștere, Comisia invită țara terță să furnizeze toate informațiile necesare. Comisia poate încredința experților sarcina de a examina la fața locului normele aplicabile producției și activitățile de control desfășurate în țara terță vizată.

În fiecare an până la data de 31 martie, țările terțe recunoscute trimit Comisiei un raport anual concis privind punerea în aplicare și impunerea măsurilor de control stabilite în țările terțe.

Pe baza informațiilor incluse în aceste rapoarte anuale, Comisia, asistată de statele membre, asigură supravegherea corespunzătoare a țărilor terțe recunoscute, prin revizuirea periodică a recunoașterii acestora. Natura supravegherii este stabilită pe baza unei evaluări a riscului de apariție a neregulilor sau a încălcărilor obligațiilor prevăzute de prezentul regulament.

(3) Pentru produsele ce nu au fost importate în conformitate cu articolul 32 și nu au fost importate dintr-o țară terță ce este recunoscută conform alineatului (2) din prezentul articol, în conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2), Comisia poate recunoaște autoritățile și organismele de control, inclusiv autoritățile și organismele de control menționate la articolul 27, competente să efectueze controale și să emită certificate în țări terțe în sensul alineatului (1) și întocmește o listă a unor astfel de autorități și organisme de control. Evaluarea echivalenței ține cont de orientările generale din *Codex Alimentarius CAC/GL 32*.

Comisia examinează orice cerere de recunoaștere depusă de către o autoritate sau organism de control dintr-o țară terță. La examinarea cererilor de recunoaștere, Comisia invită autoritatea sau organismul de control să furnizeze toate informațiile necesare. Organismul de control sau, după cum este cazul, autoritatea competentă supune periodic organismele sau autoritățile de control unor evaluări la fața locului, supravegherii și reevaluării multianuale a activităților. Comisia poate încredința experților sarcina de a examina la fața locului normele aplicabile producției și măsurile de control desfășurate în țara terță de către autoritatea sau organismul de control vizat.

Organismele sau autoritățile de control recunoscute furnizează rapoartele de evaluare emise de organismul de acreditare sau, dacă este cazul, de autoritatea competentă privind evaluarea periodică la fața locului, supravegherea și reevaluarea multianuală a activităților sale.

Pe baza acestor rapoarte de evaluare, Comisia, asistată de statele membre, asigură supravegherea corespunzătoare a autorităților și a organismelor de control recunoscute prin revizuirea periodică a recunoașterii acestora. Natura supravegherii este stabilită pe baza unei evaluări a riscului de apariție a neregulilor sau a încălcărilor obligațiilor prevăzute de prezentul regulament.

TITLUL VII

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 34

Libera circulație a produselor ecologice

(1) Autoritățile competente, autoritățile și organismele de control nu pot, din motive legate de metoda de producție, etichetare sau prezentare a acestei metode, să interzică sau să restricționeze comercializarea produselor economice controlate de către o altă autoritate sau un alt organism de control amplasat în alt stat membru, dacă aceste produse întrunesc exigențele impuse prin prezentul regulament. În special, nu se pot impune controale suplimentare sau obligații fiscale suplimentare celor prevăzute în titlul V din prezentul regulament.

(2) Statele membre pot aplica pe propriul teritoriu norme mai stricte în privința producției vegetale și animale ecologice, atunci când aceste norme sunt de asemenea aplicabile producției neecologice și cu condiția să fie în conformitate cu dreptul comunitar și să nu interzică sau să restricționeze comercializarea de produse ecologice produse în afara teritoriului statului membru vizat.

Articolul 35

Transmiterea informațiilor către Comisie

Statele membre transmit periodic Comisiei următoarele informații:

- (a) numele și adresele autorităților competente și, după caz, numerele de cod și marcasele de conformitate;
- (b) lista autorităților și a organismelor de control și numerele acestora de cod, precum și, după caz, marcasele de conformitate ale acestora. Comisia publică în mod periodic lista autorităților și a organismelor de control.

Articolul 36

Informații statistice

Statele membre transmit Comisiei informații statistice necesare pentru punerea în aplicare a dispozițiilor prezentului regulament, precum și pentru monitorizarea ulterioară a acestora. Informațiile statistice sunt definite în contextul programului statistic comunitar.

Articolul 37

Comitetul pentru producție ecologică

(1) Comisia este sprijinită de către un comitet de reglementare privind producția ecologică.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

Articolul 38

Norme de punere în aplicare

În conformitate cu procedura menționată la articolul 37 alineatul (2) și respectând obiectivele și principiile prevăzute în titlul II, Comisia adoptă norme detaliate pentru punerea în aplicare a prezentului regulament. Acestea cuprind, în special, următoarele:

- (a) norme detaliate privind normele aplicabile producției prevăzute în titlul III, în special privind cerințele și condițiile specifice ce trebuie respectate de către operatori;
- (b) norme detaliate privind normele de etichetare prevăzute în titlul IV;
- (c) norme detaliate privind sistemul de control înființat conform titlului IV, în special privind cerințele minime de control, supraveghere și audit, criteriile specifice pentru delegarea de sarcini către organisme de control private și criteriile pentru aprobarea și retragerea autorizării unor astfel de organisme, precum și documentele justificative menționate la articolul 29;
- (d) norme detaliate privind normele de import din țări terțe prevăzute în titlul VI, în special privind criteriile și procedurile ce trebuie urmate în vederea recunoașterii în conformitate cu articolele 32 și 33 a țărilor terțe și a organismelor de control, inclusiv publicarea listelor privind țările terțe și organismele de control recunoscute, precum și cele privind certificatul menționat la articolul 33 alineatul (1) litera (d), ținând seama de avantajele certificării electronice;
- (e) norme detaliate privind libera circulație a produselor ecologice prevăzute în articolul 34 și transmiterea de informații către Comisie

prin articolul 35.

Articolul 39

Abrogarea Regulamentului (CEE) nr. 2092/91

(1) Regulamentul (CEE) nr. 2092/91 se abrogă începând cu 1 ianuarie 2009.

(2) Trimiterile la Regulamentul (CEE) nr. 2092/91 abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.

Articolul 40

Măsuri tranzitorii

După caz, se adoptă măsuri de facilitare a tranziției de la normele prevăzute în Regulamentul (CEE) nr. 2092/91 la cele stabilite în prezentul regulament, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 37 alineatul (2).

Articolul 41

Prezentarea unui raport către Consiliu

(1) Până la 31 decembrie 2011, Comisia prezintă un raport Consiliului.

(2) Raportul analizează, în special, experiența acumulată prin punerea în aplicare a prezentului regulament și examinează în special următoarele aspecte:

- (a) domeniul de aplicare și, în special, produsele alimentare ecologice pregătite de către colectivități;
- (b) interzicerea utilizării de OMG-uri, inclusiv disponibilitatea produselor ce nu au fost realizate de către OMG-uri, declarația vânzătorului, fezabilitatea pragurilor specifice de toleranță și impactul acestora asupra sectorului ecologic;
- (c) funcționarea pieței interne și a sistemelor de control, evaluând în mod special dacă practicile stabilite nu conduc către o concurență neloială sau impun bariere producției și comercializării de produse ecologice.

(3) Dacă este necesar, Comisia anexează la raportul respectiv propuneri corespunzătoare.

Articolul 42

Intrarea în vigoare și punerea în aplicare

Prezentul regulament intră în vigoare în a șaptea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

În cazul în care nu sunt prevăzute norme detaliate aplicabile producției anumitor specii de animale, anumitor plante acvatice și anumitor microalge, se aplică normele prevăzute la articolul 23, pentru etichetare, și în titlul V, pentru controale. Până la includerea normelor detaliate aplicabile producției, se aplică normele naționale sau, în lipsa acestora, standardele private acceptate sau recunoscute de către statele membre.

Se aplică de la 1 ianuarie 2009.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Sursa: Jurnalul Oficial al Uniunii Europene